

Indsendte Andragender.

Som man ser har D. K.s Ledelse ikke ligget paa den lade Side i Sommerferien. Siden Midten af Juli er følgende fem Andragender indsendt, nemlig:

1. Paa Foranledning af det af Fællesstyrelsen nedsatte Udvalg angaaende

„Lige Løn for lige Arbejde“

er den 13. Aug. 1917 indsendt Andragende

Til Indenrigsministeriet!

Paa Initiativ af „Federation feministes univarsitaire de France“ er der til alle Nationers Kvinder rettet en Opfordring om at iværksætte en systematisk Undersøgelse af Forholdet mellem Mænds og Kvinders Løn i de respektive Lande.

„Lige Løn for lige Arbejde“ er et socialt Problem, som Krigen uden Tvivl har gjort mere aktuelt end nogensinde, fordi Kvinderne i saa stor Udstrækning har overtaget det Arbejde, der hidtil ene udførtes af Mænd, og Problemet vil sikkert saavel ved som efter Fredsslutningen blive af international Betydning.

Arbejderskeorganisationer og Kvindeorganisationer i de forskellige Lande har sluttet sig til Opfordringen, der her i Danmark er rettet til Dansk Kvindesamfund.

Vi har henvendt os til *Statistiske Departement*, der velvilligst har lovet at vejlede os i Arbejdet for at skabe et rationelt Grundlag for en Sammenligning mellem Mænds og Kvinders Løn indenfor de forskellige Erhvervsvirksomheder her i Danmark, men vi savner de økonomiske Midler til at udføre Arbejdet.

Vi retter derfor en ærbødig Anmodning til Indenrigsministeriet om at ville bevilge os en Sum paa Kr. 600,00 til Arbejdets Gennemførelse og dermed sætte os i Stand til at møde velforberedt, naar vi paa danske Kvinders Vegne skal tage dette samfundsvigtige Spørgsmaal op til Drøftelse med Kvinder fra andre Lande, hvor man flere Steder har en saadan Undersøgelse i Gang.

Da vore internationale Forbindelser stadig anmoder os om Svar paa Spørgsmaal, som vi uden statistisk Materiale ikke kan besvare, og da Sagen i sin Helhed haster, tillader vi os ærbødigst at anmode om det højtærede Ministeriums snarlige Svar.

Herpaa er d. 5. Sep. indløbet følgende Svar:

Under Henvisning til, at „Dansk Kvindesamfund“ paatænker at iværk-

sætte en Undersøgelse af Forholdet mellem Mænds og Kvinders Løn her i Landet, har den ærede Bestyrelse i et hertil indgivet Andragende af 13. f. M. anholdt om, at der af Statskassen maa blive tilstaaet Samfundet et Beløb af 600 Kr. til Dækning af de med den nævnte Undersøgelse forbundne Udgifter.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at *Indenrigsministeriet er sindet at søge det nævnte Beløb bevilget ved Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for indeværende Finansaar**).

Ove Rode.

2. Paa Foranledning af det af Fællesstyrelsen nedsatte Udvalg angaaende

Kvinders Adgang til Erhverv

er den 16. Juli 1917 indsendt Andragende

Til Politikommissionen!

Dansk Kvindesamfund tillader sig herved at andrage den ærede Politikommission om at arbejde for, at det Landet over maa blive gjort til Pligt for Bykommunerne ogsaa at ansætte Kvinder indenfor Politiet og særlig til Tjeneste i Sager vedrørende Kvinder og Børn.

*) Fremh. af os.

Red.

Varselfugle.

Efteraaaret er inde. Som sorte Varselfugle flyver Budskaberne fra Kaserne i Fredericiagade ud over Landet: Svimmelende Skatter paa Vin og Cigaret, Skærpelse af Formue- og Indtægtsskatterne, Jernbanetaksterne forhøjede og Ejendomsskylden drevet 50 pCt. i Vejret.

København rustar sig til at gaa en Savnets og Forsagelsens Vinter i Møde. Himlens Lys svinder mere og mere, og det kunstige Lys truer med at gøre det samme. Termometret synker Dag for Dag, og med bekymrede Blikke maaler vi de faa Hektoliter Kokes og halvvaade Tørv, som Kommunen har tilstaaet os. Alle Tanker om Fornøjelser, Selskaber og Toiletter er banlyst; kan vi blot faa det allernødvendigste, er vi rigelig tilfredse. Vi rustar os aandelig og legemlig til Felttøget gennem Vinter-

maanedernes Kulde og Mørke, men samtidig afruster vi ogsaa. Alle vore flotte Vaner, vore Luksusfornødenheder, vort glade Overfladeliv — uden Beklagelse kaster vi det fra os og ser som Alvorsmennesker Vinterens Alvor i Møde.

Blot vi kan vedblive at staa udenfor Rædslen derude, tager vi gerne de Byrder paa os, som Neutraliteten kræver.

Saaledes tænkte „Kvinden og Samfundet“s Redaktion og følte sig for én Gangs Skyld enig med det øvrige Land. Da lyder der pludselig et Trompetstød fra Toilettepressens Herolder: „Kejserstaden Wien har kastet Handsken til Paris og gør Krav paa at kaldes Verdens Modecentrum, Kampen skal staa paa dansk Territorium, og Damerne af det københavnske Highlife skal være Dommere.“

De store Modemagasiner trækker Vejret befriet. De havde sandt at sige væ-

ret lige ved at opgive Ævret. Damerne havde under Tidernes Tryk begyndt at miste Humøret, Temperamentet; de havde faaet en kedelig Tilbøjelighed til at tage Vintergarderoben frem og vende og dreje Kjolerne fra i Fjor. Der blev jo dog ingen Selskaber i Aar, hvorfor saa ruste sig med de sidste Moder, det var jo netop nu mest moderne at vise Sparsommelighed. — Hverken Vinduesudstillinger eller Helsides-Avertissementer havde kunnet udrette noget overfor denne ædruelige Standhaftighed. Men her var maaske en frelsende Mulighed. Storstaden Wien bejlende til de københavnske Dammers Ærespris. Elleve østrigske Modefirmaer i sluttet Karavane mod København, udstyret med al den Toiletteammunition, som for Tiden ikke kan finde Afsætning i de krigsførende Lande, og medførende et udvalgt Sortiment af de skønneste Wienerinder til at betjene Skytset.